

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.655 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 2 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 november 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 21 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Libanese nationaliteit verklaart op 21 december 2006 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 7 mei 2007 verklaart verzoeker zich vluchteling.

Op 29 augustus 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die op 14 januari 2008 bij arrest nr. 5.715 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker weigert.

Op 16 augustus 2008 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Verzoeker heeft tegen dit bevel een beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad gekend onder rolnummer 31.185.

Op 12 november 2008 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“REDEN VAN DE BESLISSING :

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.”

2. Rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

1. Schending van de motiveringsverplichting

Als motivering van de bestreden beslissing wordt vermeld:

“Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument”

Het bevel om het grondgebied te verlaten is niet gemotiveerd op basis van alle elementen die op heden bestaan. Nergens wordt rekening gehouden met de ingediende regularisatie aanvraag.

2. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Het beginsel van behoorlijk bestuur legt de administratieve overheid volgende verplichtingen op:

1. de verplichting om te beslissen over de aanvraag tot regularisatie van verblijf ingesteld op basis van voormalig artikel 9 § 3 of artikel 9 ter Vreemdelingenwet

2. verplichting tot voorzichtigheid en zorgvuldigheid

(Rassart, H. “La jurisprudence du Conseil d’Etat concernant l’article 9 alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980 (1998-2000) », in RDE, 2000, n° 109, p. 326)

Aangaande eerste verplichting, namelijk te beslissen over een aanvraag tot regularisatie van verblijf alvorens een bevel te nemen om het grondgebied te verlaten, heeft de Raad van State in het verleden het volgende geoordeeld:

- bij wijze van voorbeeld uit de rechtspraak -

“la requérante prend un moyen unique de la violation, notamment, du principe de bonne administration en ce qu’un ordre de quitter le territoire ne pouvait lui être délivré aussi longtemps qu’il n’avait pas été statué sur sa demande introduite en application de l’article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980». (CE, n° 85524, 22 février 2000)

Het beginsel van behoorlijk bestuur wordt geschonden.»

3.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat de bestreden beslissing zowel de juridische bepalingen bevat op grond van dewelke de beslissing werd genomen als de feitelijke motivering van de ingeroepen bepalingen. Verzoeker kent dus de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing nu hij deze aanhaalt in het middel zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Verwerende partij meent dat derhalve het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient behandeld te worden. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er nergens rekening werd gehouden met de

ingediende regularisatieaanvraag. Verwerende partij merkt op dat er in het administratief dossier evenwel geen regularisatiedossier zit en dat het haar niet verweten kan worden geen rekening te houden met een element waarvan zij geen kennis heeft. Daarenboven blijkt uit vaste rechtspraak van de Raad van State dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis of 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten, niet opschort of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een bevel aan de vreemdeling zou worden gegeven. Het indienen van een dergelijke aanvraag heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert niet dat er ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen. Wat betreft de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur stelt verwerende partij nogmaals vast dat er geen regularisatieaanvraag in het administratief dossier zit zodat zij er geen rekening mee kon houden. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken hetgeen in casu verwerende partij heeft gedaan.

3.3. Verzoeker volhardt in zijn repliekmemoire in het door hem in zijn initieel verzoekschrift aangevoerde middel.

3.4. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. In casu dient te worden vastgesteld dat in de motivering van het bestreden bevel wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten meer bepaald dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig reisdocument. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het middel blijkt dat verzoeker kritiek uit op de inhoud van de bestreden beslissing, zodat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat er dus in dat verzoeker niet over geldige reisdocumenten beschikt.

Artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag; kan de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan 3 maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
(...)”

Er wordt opgemerkt dat verzoeker het motief dat in de bestreden beslissing wordt vermeld, niet betwist. Verzoeker werpt enkel op dat het bevel niet gemotiveerd werd “*op basis van alle elementen die op heden bestaan*” vermits er nergens werd rekening gehouden met de ingediende regularisatieaanvraag. Na grondige lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verwerende partij terecht in haar nota opmerkt dat er zich in het administratief dossier geen regularisatieaanvraag bevindt. Verwerende partij kan bij het nemen van een beslissing uiteraard geen rekening houden met gegevens waarvan zij niet op de hoogte is. Verzoeker laat bovendien ook in deze stand van de procedure na aan te tonen een regularisatieaanvraag te hebben ingediend zodat verzoeker het in zijn verzoekschrift of in zijn repliekmemoire niet aannemelijk maakt dat verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft beslist verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten, te geven. Een loutere bewering is immers niet voldoende.

Ten overvloede merkt de Raad op dat een eventuele aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946; RvS 20 november 2006, nr. 164.950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035).

Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoeker met zijn betoog niet aantoonde dat er in casu een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid zou opschorten van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036).

Dienvolgens valt niet in te zien waarom verwerende partij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf zou moeten betrekken in de motivering van de thans bestreden beslissing, nu het motief van het bevel met name “*Artikel 7, eerste lid, 1 °: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument*”, niet wordt betwist door verzoeker.

Er dient te worden opgemerkt dat verwerende partij bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet in feite niets anders vaststelt dan een situatie die door dat artikel bedoeld wordt. Dergelijke vaststelling dat één van de situaties vermeld in artikel 7 van de Vreemdelingenwet zich voordoet, volstaat op zich als motivering in rechte en in feite van het bevel, zonder dat verwerende partij gehouden is daarbuiten nog andere motieven aan te brengen. Dergelijke vaststelling door verwerende partij doet geen uitspraak over een recht op verblijf en heeft met andere woorden geen uitstaans met de appreciatiebevoegdheid van verwerende partij in het kader van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet.

De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet aangenomen worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing steunt op correcte gegevens en dat ze op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.